

Udkast til tale
til ministeren til brug ved
åbent samråd i Folketingets Retsudvalg torsdag den 12. maj
2011 kl. 15.00

Spørgsmål AK:

”Kan ministeren redegøre for, hvordan domspraksis i relation til sager om dyremishandling, hvor der er indgået et seksuelt motiv, har udviklet sig?”

Spørgsmål AL:

”Vil ministeren redegøre for, hvordan et dyr kan give tilsagn om at ville indgå i et seksuelt forhold med et menneske?”

Spørgsmål AM:

”Vil ministeren redegøre for, hvordan det kan være lovligt, såfremt ministeren er enig med spørgeren i, at et dyr ikke kan give tilsagn om at indgå i et seksuelt forhold med et menneske, at voldtage et dyr, når det selvsagt ikke er lovligt at voldtage et menneske?”

Spørgsmål AN:

”Vil ministeren redegøre for sit kendskab til dyrebordeller i Danmark og for de juridiske aspekter af sådanne sager?”

Spørgsmål AO:

”Vil ministeren redegøre for, hvordan det, som det kom frem i tv-udsendelsen ”Danmark ifølge Bubber” den 7. april 2011, kan være, at det er lovligt at forbryde sig seksuelt mod andre menneskers dyr – selv uden tilsagn fra ejeren af det pågældende dyr – og om ministeren i det mindste vil sørge for, at dette bliver ulovligt?”

Spørgsmål AP:

”Hvordan forholder ministeren sig til, at hver femte dyrlæge i Norge har oplevet at tilse dyr, der har været udsat for penetration af mennesker?”

Spørgsmål AQ:

”Mener ministeren ikke, at det er udtryk for dyrplageri, hvis man, som det kom frem i tv-udsendelsen ”Danmark ifølge Bubber” den 6. april 2011, giver dyr medicin for, at de kan udstå seksuelle forhold, og at en dyrlæge i programmet siger, at hun har tilset flere dyr med skader efter sex?”

Svar:

[Spørgsmålene AK-AQ]

1. Retsudvalget har kaldt mig i samråd i dag og stillet mig en række spørgsmål vedrørende menneskers seksuelle omgang med dyr. Jeg antager, at baggrunden for spørgsmålene bl.a. er programmet ”Danmark ifølge Bubber”, der blev vist på TV2 den 7. april 2011 og handlede om menneskers seksuelle omgang med dyr.

Menneskers seksuelle omgang med dyr er et emne, som vi nu efterhånden har drøftet mange gange i Folketinget og Retsudvalget – senest i forbindelse med behandlingen af B 102 den 2. maj 2011.

2. Retsudvalget har stillet syv spørgsmål, som jeg om lidt vil besvare i den rækkefølge, de er stillet.

[Indledning]

3. Jeg vil dog gerne indlede med at understrege, at mennesker skal behandle dyr forsvarligt og omsorgsfuldt. Det gælder både egne og andres dyr.

Menneskers seksuelle omgang med dyr er forbudt efter dyreværnslovens § 1, hvis dyret udsættes for smerte, lidelse, angst, varigt mén eller væsentlig ulempe.

Herudover indeholder dyreværnslovens § 17 et forbud mod at bruge dyr til filmoptagelser og lignende, hvis dyret i den forbindelse udsættes for væsentlig ulempe.

Straffen for vanrøgt og uforsvarlig behandling af dyr er efter dyreværnslovens § 28 bøde eller fængsel i op til 1 år, mens straffen for mishandling af dyr er fængsel i op til 1 år – og i gentagelsestilfælde op til 2 års fængsel.

Jeg tror, at vi alle her i rummet tager afstand fra menneskers seksuelle omgang med dyr, men vi skal være varsomme med at lade os rive med af en oppisket stemning på baggrund af en tv-udsendelse.

Vi skal hellere holde os til det arbejde, vi allerede har foretaget her i Folketinget, hvor et flertal af flere omgange har afvist behovet for særlige regler om menneskers seksuelle omgang med dyr.

Herudover bør vi lægge vægt på den meget grundige og omfattende gennemgang af problemstillingen som Dyreetisk Råd har foretaget i 2006.

Der er efter min opfattelse ikke grundlag for at indføre et generelt forbud mod sex med dyr, fordi den gældende lovgivning allerede

indeholder en tilstrækkelig beskyttelse mod, at mennesker misbruger egne eller andre menneskers dyr seksuelt.

Jeg vil nu vende mig mod de konkrete spørgsmål, der er stillet.

[Domspraksis]

4. Retsudvalget har for det første bedt mig redegøre for udviklingen i domspraksis i sager om dyremishandling, hvor der er indgået et seksuelt motiv. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten.

Rigsadvokaten har oplyst, at han ikke er i besiddelse af statistiske oplysninger, som kan belyse udviklingen i domspraksis i dyreværnsager eller andre sager, hvori der indgår et seksuelt motiv i relation til dyr. Rigsadvokaten har i den forbindelse oplyst, at fremskaffelse af oplysninger herom vil forudsætte en ressourcekrævende manuel gennemgang af et omfattende antal konkrete sager i politikredsene om overtrædelse af dyreværnsloven og andre sager, hvori et seksuelt motiv i relation til dyr kan tænkes at indgå.

Rigsadvokaten har imidlertid via anklagemyndighedens fagudvalg om særlovskriminalitet indhentet oplysninger om de enkelte politikredses umiddelbare kendskab til sager om seksuel omgang med dyr.

Det fremgår af tilbagemeldingerne, at medlemmerne af fagudvalget umiddelbart har kendskab til to sager om menneskers seksuelle omgang med dyr.

5. Den ene sag er en dyreværns sag, som er blevet behandlet af Nordsjællands Politi. Det lader til, at denne sag indgik i TV2's udsendelse "Danmark ifølge Bubber".

Nordsjællands Politi har om sagen oplyst, at politikredsen i 2007 modtog en række anmeldelser om, at nogle geder angiveligt var blevet forulempet seksuelt. Politikredsen besluttede samme år at henlægge sagen, idet gerningsmanden ikke var blevet identificeret, og idet der ikke var udsigt til at finde gerningsmanden ved en fortsættelse af efterforskningen.

I 2008 blev der fra et videokamera, som ejeren havde sat op i stalden, filmet en person, som havde seksuel omgang med én af gederne, og det lykkedes at identificere personen på videofilmen. Der var sket flere andre overgreb på gederne, og Det Veterinære Sundhedsråd vurderede de enkelte overgreb som uforsvarlig behandling, men samlet set som groft uforsvarlig behandling af gederne, idet nogle af dem havde fået skader. På den baggrund blev personen, der var blevet identificeret, sigtet for overtrædelse af dyreværnsloven.

Nordsjællands Politi har dog besluttet at frafalde tiltalen mod den pågældende, fordi han ved en dom i 2009 er blevet idømt 1 år og 8 måneders fængsel for anden kriminalitet. Der blev herved lagt vægt på, at forholdet vedrørende seksuel omgang med gederne

måtte antages ikke at ville have medført en forhøjelse af straffen, hvis det havde været påkendt under straffesagen i 2009. Jeg vil gerne fremhæve, at det er helt almindeligt, at politiet på denne måde frafalder sager i tilfælde, hvor det strafbare forhold er begået forud for en allerede idømt straf. Det gælder også når det drejer sig om andre straffesager end sager vedrørende seksuel omgang med dyr.

Nordsjællands Politi har endvidere besluttet at standse efterforskningen vedrørende de øvrige forhold, hvor der ikke foreligger beviser i form af videomateriale, foto, tekniske spor eller vidner.

6. Den anden sag, hvori indgår seksuel omgang med dyr, er en sag fra det daværende Århus Politi.

Østjyllands Politi og Statsadvokaten for Nord- og Østjylland har om sagen oplyst, at der var tale om en ældre mand, som i 2006 i to tilfælde havde seksuel omgang med heste. Han blev i 2007 ved Retten i Århus fundet skyldig i blufærdighedskrænkelser efter straffelovens § 232 i begge forhold, idet ejeren i begge tilfælde opdagede ham, mens han var i gang med sit forehavende. Domfældte var ikke strafegnet og blev derfor i stedet idømt ambulantly psykiatrisk behandling ved psykiatrisk afdeling og med tilsyn af Kriminalforsorgen.

Domfældte havde tidligere begået lignende forhold, idet han i 2004 i tre tilfælde havde seksuel omgang med heste, hvilket krænkede tre kvinders blufærdighed. Disse forhold blev i 2005

afgjort ved vedtagelse af bødeforlæg for blufærdighedskrænkelser efter straffelovens § 232.

7. Rigsadvokatens udtalelse giver ikke grundlag for at drage konklusioner om udviklingen i domspraksis. Der synes dog at være tale om få sager af atypisk karakter.

[Dyrs evne til at give tilsagn og voldtægt af dyr]

8. Retsudvalget har endvidere bedt mig redegøre for, hvordan et dyr kan give tilsagn om at ville indgå i et seksuelt forhold med et menneske, og hvordan det kan være lovligt at voldtage et dyr, når det selvsagt ikke er lovligt at voldtage et menneske.

Jeg kan i den anledning oplyse, at hvis der anvendes vold i forbindelse med menneskers seksuelle omgang med dyr, vil dette være omfattet af forbuddet i dyreværnslovens § 1, eftersom det må forudsættes, at dyret som følge af volden udsættes for smerte, lidelse, varigt mén eller væsentlig ulempe.

I øvrigt kan man ikke overføre straffelovsbestemmelser om overgreb mod mennesker – såsom vold og voldtægt – på situationer, der skal behandles efter dyreværnsloven.

For så vidt angår spørgsmålet om dyrs evne til at give tilsagn om at ville indgå i et seksuelt forhold med et menneske kan jeg oplyse, at Det Dyreetiske Råd har behandlet dette spørgsmål i sin udtalelse. Det følger af udtalelsen, at man kan argumentere for, at

dyr gennem adfærdsmæssige signaler i en vis forstand både kan sige til og fra i forhold til seksuelt samvær med mennesker.

Men når det er sagt, mener jeg – og det tror jeg spørgeren er enig med mig i – at spørgsmålet om, hvorvidt et dyr kan give tilsagn, bør være irrelevant ved vurderingen af, om dyreværnsloven er overtrådt.

Dyreværnsloven fastsætter en standard for, hvordan mennesker skal behandle dyr. Hvis man behandler dyr i strid med denne standard – hvis man behandler et dyr uforsvarligt og ikke beskytter det bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén eller væsentlig ulempe – er det strafbart, selvom man påstår, at dyr kan give tilsagn om at ville indgå i et seksuelt forhold med et menneske, og at man dermed ”har fået lov”.

[Dyrebordeller]

9. Udvalget har herudover bedt mig redegøre for mit kendskab til dyrebordeller i Danmark og for de juridiske aspekter af sådanne sager. Jeg kan oplyse, at Justitsministeriet i 2010 som opfølgning på beslutningsforslag nr. B 176 og nr. B 213 anmodede Rigspolitiet, Reden, Sexarbejdernes InteresseOrganisation og Den Danske Dyrlægeforening om at oplyse, om de er bekendte med eksistensen af seksuel omgang med dyr i organiseret eller kommercielt regi, herunder dyresexshows, klubber eller ”dyrebordeller”, og i givet fald udbredelsen af dette fænomen.

Rigspolitiet oplyste i den forbindelse, at politiet havde enkelte oplysninger om seksuel omgang med dyr, men ikke valide oplysninger om seksuel omgang med dyr i organiseret eller kommercielt regi. Rigspolitiet vurderede på den baggrund, at der ikke siden 2007 – hvor Rigspolitiet ligeledes blev spurgt herom – havde været en udvikling for så vidt angår seksuel omgang med dyr i organiseret eller kommercielt regi. Rigspolitiet var endvidere ikke i besiddelse af oplysninger, der indikerede, at det er udbredt i det almindelige prostitutionsmiljø, at prostituerede betales for at have seksuel omgang med dyr.

Reden oplyste, at man ikke var bekendt med, at nogle af de kvinder, der benyttede eller havde benyttet Reden gennem de sidste seks og et halvt år, havde modtaget betaling for at have seksuel omgang med dyr.

Den Danske Dyrlægeforening oplyste, at foreningen ikke var bekendt med eksistensen af seksuel omgang med dyr i organiseret eller kommercielt regi.

Endeligt oplyste Sexarbejdernes InteresseOrganisation, at det i ekstremt sjældne tilfælde forekommer, at prostituerede betales for at have seksuel omgang med dyr.

På baggrund af udtalelserne kunne det således konkluderes, at seksuel omgang med dyr i organiseret eller kommercielt regi ifølge Rigspolitiet og de adspurgte foreninger mv. enten ikke forekommer eller alene forekommer i ekstremt sjældne tilfælde. Ju-

stitsministeriet orienterede Folketingets Retsudvalg herom ved brev af 20. december 2010.

Jeg kan endvidere oplyse, at beskyttelsen i dyreværnslovens § 1 – hvorefter menneskers seksuelle omgang med dyr er forbudt, hvis dyret udsættes for smerte, lidelse, varigt mén og væsentlig ulempe – finder anvendelse i forbindelse med seksuel omgang med et dyr på et eventuelt ”dyrebordel”.

[Seksuel omgang med andres dyr]

10. Desuden har udvalget bedt mig redegøre for, hvordan det kan være lovligt at forbryde sig seksuelt mod andre menneskers dyr. Til det kan jeg oplyse, at det følger af straffelovens § 264, stk. 1 – der omhandler husfredskrænkelser – at det er strafbart at skaffe sig adgang til andres huse eller andet ikke frit tilgængeligt areal.

Det er således ikke tilladt uberettiget at gå ind på en andens ejendom, uanset om formålet er at have seksuel omgang med vedkommendes dyr eller ej. Overtrædelse af straffelovens § 264, stk. 1, straffes med op til 6 måneders fængsel.

Herudover gælder dyreværnslovens § 1 både i sager, der vedrører forbrydelser mod egne dyr og forbrydelser mod andres dyr. Dyreværnslovens § 1 beskytter derfor også mod menneskers seksuelle misbrug af andre menneskers dyr. Der kan derfor opstå situationer, hvor både straffeloven og dyreværnsloven er overtrådt.

Sammenfattende er det min opfattelse, at straffeloven og dyreværnsloven allerede i dag indeholder en tilstrækkelig beskyttelse mod, at mennesker misbruger egne eller andres dyr seksuelt.

[Norske dyrlæger]

11. Udvalget har endvidere spurgt mig, hvordan jeg forholder mig til, at hver femte dyrlæge i Norge har oplevet at tilse dyr, der har været udsat for penetration af mennesker. Jeg har ikke kendskab til en undersøgelse, der skulle indeholde den oplysning.

Jeg kan dog oplyse, at der i bemærkningerne til B 102 og i Det Dyreetiske Råds udtalelse fra november 2006 ligeledes henvises til en norsk undersøgelse om dette emne.

Det følger af Det Dyreetiske Råds udtalelse, at der i en norsk undersøgelse – der stammer fra Institut for Kriminologi ved Universitetet i Oslo – rapporteres om 124 tilfælde af mistanke om og eventuel bekræftelse af seksuelt misbrug af dyr siden 1970. Forfatteren til undersøgelsen påpeger, at undersøgelsen ikke er repræsentativ og ikke kan sige noget om det reelle omfang af seksuelle overgreb mod dyr.

Til sammenligning oplyser Det Dyreetiske Råd i sin udtalelse blandt andet, at Rådet foretog en forespørgsel til dyrlæger i Danmark. Rådet modtog 114 svar fra nuværende eller tidligere praktiserende dyrlæger, der kunne berette om i alt 17 tilfælde, hvor de gennem praksisarbejde selv var stødt på tilfælde, hvor mistanke om seksuel omgang med dyr var opstået eller blevet bekræftet.

Rådet anså imidlertid ikke materialet for repræsentativt og valgte derfor ikke at lægge vægt på det.

[Medicinering af dyr]

12. I det sidste spørgsmål har udvalget spurgt, om det ikke er udtryk for dyrplageri, hvis man – som det kom frem i tv-udsendelsen ”Danmark ifølge Bubber” den 7. april 2011 – giver dyr medicin for, at de kan udstå seksuelle forhold. Under henvisning til udsendelsen har udvalget endvidere spurgt, om de skader – som en dyrlæge i programmet siger, at hun har konstateret efter menneskers seksuelle omgang med dyr – ikke er udtryk for dyrplageri.

Lad mig besvare det sidste led af spørgsmålet først. Jeg vil antage, at der i almindelighed vil være tale om en overtrædelse af dyreværnsloven, hvis et dyr har lidt skade efter seksuel omgang med et menneske.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt medicinering af dyr har betydning for, om der foreligger en overtrædelse af dyreværnslovens § 1, så er det svært at sige noget generelt om. Det vil bero på en undersøgelse af det pågældende dyr og en konkret veterinærfaglig vurdering.

Jeg kan mere generelt oplyse, at medicinering af dyr er et tæt reguleret område, der hører under Fødevareministeriet.

Jeg har modtaget en udtalelse fra Fødevarestyrelsen, som jeg efter samrådet i dag vil sende til udvalget.

Det fremgår af svaret, at der i forbindelse med medicinering af dyr skelnes mellem produktionsdyr og hobbydyr.

For så vidt angår produktionsdyr fremgår det blandt andet af udtalelsen, at dyrlæger ikke må udlevere eller ordinere beroligende medicin til produktionsdyr. En ejer af produktionsdyr vil således ikke kunne erhverve beroligende lægemidler på lovlig vis.

For så vidt angår hobbydyr fremgår det af udtalelsen, at der ikke findes lægemidler, som er godkendt til beroligelse i forbindelse med dyresex. En dyrlæge vil som udgangspunkt derfor ikke kunne ordinere lægemidler til et sådant formål.

Der er altså ikke nogen almindelig adgang til lægemidler med beroligende virkning på dyr.

[Afslutning]

13. Jeg har hermed tilendebragt min besvarelse af de stillede spørgsmål. Som nævnt er det fortsat min opfattelse, at den gældende lovgivning allerede indeholder en tilstrækkelig beskyttelse mod, at mennesker misbruger egne eller andre menneskers dyr seksuelt.